

Cod ECLI ECLI:RO:CABUC:2022:003.#####

Dosar nr. #####/3/2017

254/2021

R O M Â N I A

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI - SECȚIA I PENALĂ

DECIZIA PENALĂ NR. ### /A

Ședința publică din data de 11 februarie 2022

Curtea compusă din:

PREȘEDINTE: #####

JUDECĂTOR: #####

Grefier: RISTOSCU #####

Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, este reprezentat prin procuror Hach #####.

Pe rol, pronunțarea asupra cauzei penale având ca obiect apelurile declarate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție și inculpatul ##### împotriva Sentinței penale nr.###/03.02.2020 pronunțată de Tribunalul București - Secția I Penală, în Dosarul nr.#####/3/2017.

Dezbaterile s-au desfășurat în ședința publică de la termenul de judecată din data de 20 octombrie 2021 și au fost consemnate în încheierea întocmită la acea dată, care face parte integrantă din prezenta decizie penală, iar Curtea, potrivit art.391 alin.1 rap. la art. 406 alin.1 din Codul de procedură penală (astfel cum a fost modificat prin Legea nr.130/2021), a stabilit termen de deliberare, redactare și pronunțare a hotărârii la data de 15 decembrie 2021, când, a stabilit termen de deliberare, redactare și pronunțare a hotărârii la data de 14 ianuarie 2022, când), a stabilit termen de deliberare, redactare și pronunțare a hotărârii la data de astăzi, 11 februarie 2022, când în aceeași compunere, a decis astfel:

C U R T E A

Deliberând asupra apelurilor penale de față, din actele și lucrările dosarului, constată și reține următoarele:

Prin sentința penală nr.###/03.02.2020, pronunțată de Tribunalul București - Secția I Penală, în temeiul art.291 al.1 C.Pen., rap. la art.7 lit.a din Legea nr.78/2000 cu aplic. art.5 al.1 C.Pen., a fost condamnat inculpatul #####, pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență, la o pedeapsă de 3 (trei) ani de închisoare, cu executare.

În temeiul art.67 C.Pen., i-a fost aplicată inculpatului ##### pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 al.1 lit.a, b și k C.Pen., pe o perioadă de 4 ani.

În temeiul dispozițiilor art.65 C.Pen., i-a fost aplicată inculpatului ##### pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 al.1 lit.a, b și k C.Pen.

În temeiul dispozițiilor art.330 C.Pr.Pen., a fost menținută măsura asiguratorie, privind contul bancar deschis la ##### Post - Sucursala Dolj, nr.#####RON01, cod IBAN RO 43BPOS17002720725 RON01, aparținând inculpatului #####, până la concurența sumei de 62.143 lei, măsură dispusă prin Ordonanța din data de 28.12.2017 de DNA-Serviciul Teritorial Ploiești, în dosarul nr.###/P/2015.

În temeiul dispozițiilor art.291 al.2 C. pen., s-a dispus confiscarea specială de la inculpatul ##### a sumei de 62.143 lei, reprezentând foloase necuvenite primite de la #####.

În temeiul art.274 al. 1 C.Pr.Pen., a fost obligat inculpatul ##### la plata sumei de 4.000 lei (3.000 lei în cursul urmăririi penale și 1.000 lei în cursul judecății), reprezentând cheltuieli judiciare către stat, beneficiar Tribunalul București.

Pentru a pronunța această sentință, cu privire la inculpatul #####, cercetat inițial sub control judiciar, pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență prevăzută de art.291 al.1 C.pen. rap. la art.7 din Legea nr.78/2000, cu aplicarea art.5 al.1. C.Pen., având în vedere actele și lucrările dosarului și dispozițiile legale în materie, judecătorul fondului a reținut următoarea situație de fapt:

În sarcina inculpatului ##### s-a reținut, în esență faptul că, acesta, în perioada VII 2012 – IV 2013, când îndeplinea funcția de Președinte al Camerei Deputaților din Parlamentul României (a treia persoană în stat, după Președintele Republicii și Președintele Senatului), alături de funcția de vicepreședinte PSD, a acceptat promisiunea făcută de numitul ##### (vicepreședintele organizației județene ##### a PSD), privind primirea de foloase necuvenite pentru sine, în schimbul influenței pe care a lăsat să se creadă că o are asupra unor funcționari publici și a promis că-i va determina pe aceștia să o numească pe fiica acestuia, #####, într-o importantă funcție publică (respectiv președinte al Centrului Național de Management pentru Societatea Informațională din cadrul Ministerului pentru Societatea Informațională și ulterior subsecretar de stat în cadrul în cadrul Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale, respectiv președinte al Agenției pentru Agenda Digitală a României), ceea ce a și făcut, primind în acest sens foloase constând în plata contravalorii unor servicii de turism, în străinătate, precum și plata unor cheltuieli ocazionate de edificarea unei case de vacanță în localitatea Comandău, #####, (sumă totală de 62.143 lei), pe terenul proprietatea partenerei sale de atunci, martora #####.

Astfel, s-a reținut că, în cadrul partidului PSD, deoarece în organizația județeană ##### erau disensiuni, s-a hotărât destituirea întregii conduceri a organizației județene, condusă de senatorul ### și, la data de 03.10.2010, s-a decis mandatarea inculpatului #####, vicepreședinte al partidului la acea dată, în vederea coordonării interimare a organizației județene PSD #####. Cu această ocazie, inculpatul ##### l-a cunoscut pe numitul #####, vicepreședinte al Organizației Județene ##### a PSD (președinte al organizației județene fiind #####, fost coleg de facultate cu martorul #####, la cea dată secretar general PSD)

Deoarece martorul ##### urmărea nominalizarea fiicei sale, #####, drept candidat al formațiunii politice pentru un mandat de deputat într-un colegiu din Județul ##### în care formațiunea politică câștigase alegerile locale, iar promisiunea făcută în acest sens de către președintele Organizației Județene a P.S.D.,

nu a putut fi onorată ca urmare a faptului că respectivul colegiu fusese atribuit PNL (partid ce făcuse anterior o alianță politică cu PSD – sub sigla USL), cel dintâi i-a comunicat această situație inculpatului ##### care și-a luat angajamentul să intervină pe lângă funcționari publici asupra cărora i-a dat de înțeles că are influență, cu atât mai mult cu cât între timp fusese ales președinte al Camerei Deputaților din cadrul Parlamentului României, în vederea numirii fiicei într-o importantă funcție publică.

În urma acestor relații de partid, ca urmare a vizitelor făcute de inculpat în #####, între inculpatul ##### și martorul #####, s-a stabilit o relație personală, de familie, chiar de prietenie, relevante fiind declarațiile martorilor ##### și #####, declarații date în cursul urmăririi penale și menținute în cursul judecății.

Astfel, aceștia au făcut mai multe excursii în străinătate și s-au vizitat reciproc, inculpatul ##### fiind găzduit în casa acestuia din Comandau.

Martorul ##### arată că „la sfârșitul anului 2011, începutul anului 2012, eram în relații mai apropiate atât cu #####, cât și cu #####, context în care am făcut parte, împreună, dintr-un grup mai mare care s-a deplasat în Spania la Marbella, unde am petrecut revelionul. La acel moment, ##### a venit cu soția lui, însă nu și cu fiicele. De asemenea, ##### a fost în acea excursie împreună cu soția lui (Martora #####).”

În acest sens, inculpatul a depus în cursul judecății fotografii.

Deoarece martorul ##### l-a invitat pe inculpatul ##### la casa de vacanță construită pe numele fiicei celui dintâi, #####, în localitatea Comandău, inculpatul ##### s-a declarat ca fiind interesat de achiziția unui teren și construcția unei case de vacanță în zonă.

La data de 3 iulie 2012, inculpatul ##### a fost numit ca președinte al Camerei Deputaților din cadrul Parlamentului României (anterior fusese vicepreședinte al Camerei Deputaților).

Martorul #####, dorind să promoveze interesele fiicei acestuia, ##### (care absolvise, în anul 2012, facultatea de transporturi) de a accede la o funcție publică importantă, la nivel central, sens în care a depus diligențe în acest sens pe lângă inculpatul #####, concomitent cu cointerесarea materială a acestuia în schimbul ajutorului promis.

Martorul #####, a declarat în cursul urmăririi penale, în prezența avocatului ales, declarație nemenținută în cursul judecății următoarele: „După alegerile locale care au avut loc în vara anului 2012, deși președintele Filialei Județene a PSD, #####, îmi promisese sprijinul pentru nominalizarea fiicei mele ##### drept candidat al formațiunii politice pentru un mandat de deputat într-un colegiu în care formațiunea politică câștigase alegerile locale, urmare a alianței electorale dintre PSD și PNL, respectiv prin constituirea USL, acesta nu a mai putut să mă ajute, în contextul în care respectivul colegiu a fost atribuit Partidului Național Liberal.”

Motivarea martorului ##### de a-și promova fiica pe listele de candidați pentru funcția de deputat rezultă și din împrejurarea că acest scop a fost urmărit ulterior, respectiv cu ocazia alegerilor parlamentare din anul 2016.

Într-o discuție telefonică a martorului #####-#####, purtată cu numitul #####-#####, membru PSD și președinte interimar al Consiliului Județean #####, cel dintâi s-a arătat nemulțumit de faptul că fiica sa nu a fost nominalizată pe listele de candidați ale vreunui colegiu.

Martora #####-##### a fost numită, la data de 23.04.2013, în funcția de Președinte al Centrului Național de Management pentru Societatea Informațională din cadrul Ministerului pentru Societatea Informațională la 23.04.2013.

La data numirii martorei #####-#####, în funcția de Președinte al Centrului Național de Management pentru Societatea Informațională din cadrul Ministerului pentru Societatea Informațională erau inaplicabile dispozițiile H.G nr. ##### privind înființarea Centrului Național de Management pentru Societatea Informațională și a Centrului Național România Digitală, dispoziții în vigoare de la 09.12.2009 până la 23.01.2014, fiind abrogat și înlocuit prin H.G. nr.1132/2013.

La data numirii martorei #####-#####, postul de Președinte al Centrului Național de Management pentru Societatea Informațională, era contractual, fiind obținut în baza unui concurs (care nu a avut loc) și era necesară îndeplinirea cumulativă a condițiilor stabilite expres de lege, art. 7 alin 2 din HG nr. ##### privind înființarea Centrului Național de Management pentru Societatea Informațională și a Centrului Național România Digitală

Art.7

1) Activitatea curentă a CNMSI este asigurată de un președinte ajutat de un vicepreședinte, numiți prin ordin al ministrului comunicațiilor și societății informaționale.

(2) Poate ocupa o funcție dintre cele prevăzute la alin. (1) persoana care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

- a) are cetățenia română;
- b) cunoaște limba română, scris și vorbit;
- c) are capacitate deplină de exercițiu;
- d) are o stare de sănătate corespunzătoare, atestată pe bază de examen medical de specialitate;
- e) are studii universitare de licență, respectiv studii superioare de lungă durată, absolvite cu diplomă;
- f) nu a fost condamnată pentru săvârșirea unei infracțiuni contra umanității, contra statului sau contra autorității, de serviciu sau în legătură cu serviciul, care împiedică înfăptuirea justiției, de fals ori a unor fapte de corupție sau a unei infracțiuni săvârșite cu intenție, cu excepția situației în care a intervenit reabilitarea;
- g) nu a desfășurat activitate de poliție politică, astfel cum este definită prin lege;
- h) îndeplinește și alte criterii specifice stabilite de ministrul comunicațiilor și societății informaționale.

3) Funcțiile prevăzute la alin. (1) se exercită în baza unui contract de management încheiat cu ministrul comunicațiilor și societății informaționale pe o perioadă de maximum 4 ani, în conținutul căruia sunt prevăzuți indicatorii specifici de performanță, obiectivele, clauzele contractuale care reglementează drepturile și obligațiile părților, precum și condițiile de suspendare, încetare și reziliere a acestuia.

(4) Contractul de management este asimilat contractului individual de muncă și conferă titularului vechime în muncă și în specialitate.

Art. 14.

(7) Ulterior, încadrarea personalului CNMSI se face pe bază de examen sau concurs, conform legislației în vigoare.

(8) Organizarea și desfășurarea examenelor sau concursurilor se vor face cu aprobarea ordonatorului principal de credite.

Având în vedere dispozițiile legale aplicabile, rezultă că numirea lui ##### a fost făcută cu încălcarea legii; au fost încălcate dispozițiile care impuneau stabilirea unor criterii specifice – condiție prevăzută de art. 7 alin 2 lit. h.

Mai mult, numirea nu a fost precedată de susținerea unui examen sau concurs, conform dispozițiilor art. 14 alin 7 din O.G. nr. #####, fiind încălcate totodată și dispozițiile art. 30 din Codului Muncii - Legea nr.53/2003;

Art. 30 din Legea nr. 53/2003

(1) Încadrarea salariaților la instituțiile și autoritățile publice și la alte unități bugetare se face numai prin concurs sau examen, după caz.

(2) Posturile vacante existente în statul de funcții vor fi scoase la concurs, în raport cu necesitățile fiecărei unități prevăzute la alin. (1).

(3) În cazul în care la concursul organizat în vederea ocupării unui post vacant nu s-au prezentat mai mulți candidați, încadrarea în muncă se face prin examen.

(4) Condițiile de organizare și modul de desfășurare a concursului/examenului se stabilesc prin regulament aprobat prin hotărâre a Guvernului.

Din declarațiile martorului ###, ministrul transporturilor la acea dată, care avea obligația legală de a stabili criterii specifice ocupării funcției, la numire ca urmare a susținerii unui examen sau concurs, acesta arată

„Îmi amintesc că am cunoscut-o pe susnumita chiar în ziua numirii, fiindu-mi prezentată chiar de către secretarul general (Calapiz Franz), așa cum am precizat(...) Știu faptul că, ulterior numirii în funcția de președinte al CNMSI, ##### a fost numită subsecretar de stat în cadrul aceluiași minister pe care îl conduceam, de către prim-ministrul României de la acea vreme, domnul #####.”

În cursul cercetării judecătorești (fila 216), același martor a susținut că:

„Evaluarea personalului inclusiv a lui ##### a avut loc și în biroul Președintelui Camerei Deputaților (al inculpatului) unde liderii de partid discutau aceste probleme. Intotdeauna am preferat persoanele tinere, cu putere de muncă, experiența vine în timp.”

Din conținutul interceptărilor, instanța de fond a apreciat ca fiind relevant faptul că numirea a fost făcută cu ignorarea cerințelor legii, la desemnarea unei persoane fără nici o experiență în management sau în domeniul respectiv - în funcția de președinte al unei instituții despre care nu cunoștea nimic.

La data de 22.04.2013, ca urmare a demersurilor făcute de inculpatul #####, martora #####, fiica lui #####, a fost numită în funcția de președinte al Centrului Național de Management pentru Societatea Informațională din cadrul Ministerului pentru Societatea Informațională, deși nu avea pregătire

de specialitate în domeniu (în 2012 a absolvit Facultatea de Căi Ferate, Drumuri și Poduri din cadrul Universității Tehnice București, din octombrie 2012).

În ziua de 22.04.2013, #####-#####-#####, aflat la postul telefonic #####, contactează pe fiica sa, #####-#####-#####, aflată la numărul ##### (înregistrate pe firma acestuia ##### S.A.) a avut o discuție așa cum a fost arătat și în sentință.

După numirea martorei #####-#####, guvernul ##### a restructurat organele de specialitate al administrației publice centrale din cadrul Ministerului pentru Societatea Informațională și a creat o instituție unică sub numele Agenția pentru Agenda Digitală a României, entitate înființată în urma comasării mai multor centre naționale, respectiv Centrul Național de Management al Societății Informaționale (CNMSI), Centrul Național “România Digitală” (CNRD) și Centrul Național de Supercomputing (CNS).

Deși instituția nou formată comasa trei centre naționale – președinte este numită, imediat după intrarea în vigoare a H.G. nr.1132/2013, tot numita #####-#####.

Ca urmare a acestor schimbări legislative, postul de președinte al Agenției pentru Agenda Digitală a României a devenit o funcție politică, necontractuală, fiind eliminate toate condițiile cerute anterior de lege pentru ocuparea acestei funcții.

S-a prevăzut ca vicepreședinții să îndeplinească și o condiție privind - experiență de minimum 3 ani în funcții de conducere în domenii similare cu domeniul de activitate al AADR;

Art. 8 din HG nr.#####

(1) Conducerea AADR este asigurată de un președinte cu rang de secretar de stat, numit prin decizie a prim-ministrului, la propunerea ministrului pentru societatea informațională. În activitatea de conducere președintele este ajutat de 2 vicepreședinți, numiți și încadrați în condițiile legii.

Poate ocupa funcția de vicepreședinte persoana care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

- a) are cetățenia română;
- b) cunoaște limba română, scris și vorbit;
- c) are capacitate deplină de exercițiu;
- d) are o stare de sănătate corespunzătoare, atestată pe bază de examen medical de specialitate;
- e) are studii universitare de licență, respectiv studii superioare de lungă durată, absolvite cu diplomă;
- f) are experiență de minimum 3 ani în funcții de conducere în domenii similare cu domeniul de activitate al AADR;
- g) nu a fost condamnată pentru săvârșirea unei infracțiuni contra umanității, contra statului sau contra autorității, de serviciu sau în legătură cu serviciul, care împiedică înfăptuirea justiției, de fals ori a unor fapte de corupție sau a unei infracțiuni săvârșite cu intenție, cu excepția situației în care a intervenit reabilitarea;
- h) nu a desfășurat activitate de poliție politică, astfel cum este definită prin lege.

Instanța de fond a reținut că, din interpretarea per a contrario a dispozițiilor de mai sus rezultă ca – președintele AADR este numit politic și nu trebuie să îndeplinească nici o condiție – nefiind personal contractual ca în legislația anterioară.

Ca urmare a schimbărilor legislative realizate de Guvernul PSD #####, ##### a fost numită politic, la data de 23.01.2014, în funcția de subsecretar de stat în cadrul în cadrul Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale (prin Decizia nr. ##/2014 semnată de primul ministru al României – martorul #####), respectiv președinte al Agenției pentru Agenda Digitală a României (AADR),

Pentru a putea realiza numirea fiicei sale ##### în funcția respectivă, ##### a primit promisiunea inculpatului ##### că-i va determina în acest sens pe funcționarii publici cu putere de decizie. În schimbul acestui ajutor, acesta din urma avea să primească foloase necuvenite în cuantum de aprox. 62.000 lei.

În schimbul primirii de foloase necuvenite pentru sine, inculpatul ##### și-a folosit influența pe care a lăsat să se creadă că o are asupra unor funcționari publici și a promis că-i va determina pe aceștia să o numească pe ##### într-o importantă funcție publică.

A apreciat instanța de fond că implicarea inculpatului #####, în numirea fiicei lui #####, rezultă din probele administrate.

Fiind audiat cu privire la aceste aspecte, ##### a recunoscut săvârșirea faptei conexe și a declarat că i-a promis inculpatului ##### foloase necuvenite pentru a-l determina să intervină pe lângă funcționarii publici asupra cărora a lăsat să se creadă că are influență, în vederea numirii fiicei sale, #####, într-o importantă funcție publică.

În continuare este arătată declarația numitului #####.

A mai reținut judecătorul fondului că aceste aspecte din declarație rezultă și din convorbirile telefonice din data de 22.04.2013 dintre martorul ##### și martora #####, existente la dosarul cauzei și menționate de asemenea în hotărâre.

În același scop, numitul ##### i-a solicitat, după discuția anterioară cu inculpatul #####, și președintelui Filialei Județene ##### a PSD, martorul ##### (coleg de facultate cu martorul #####, secretar general al PSD la cea dată) să nu se opună numirii în ipoteza ca va fi întrebat de primul ministru al Guvernului României, ##### astfel, că în ziua de 24.01.2013, ##### l-a contactat pe ##### și au avut o convorbire menționată de asemenea în aceeași hotărâre.

Pentru a obține sprijinul inculpatului ##### în numirea fiicei sale într-o funcție administrativă centrală, ##### l-a motivat financiar pe inculpat cu remiterea foloaselor necuvenite în cuantum de 62.143 lei (6.658 lei – două bilete sejur Viena, pentru 2 persoane, reprezentând contravaloare bilete avion, cazare și concerte Bon Jovi și Andre Rieu, 6.000 lei plată avans proiect făcut de arhitect Aloub ####, 7.979 lei agregate necesare fundației imobilului, de la S.C. ##### S.R.L., 37.506 lei materiale de construcții de la S.C. ##### S.R.L., 4.000 lei manoperă fundație).

Deoarece ##### nu a reușit să asigure nominalizarea fiicei sale pe listele de candidați pentru alegerile parlamentare din anul 2012, acesta s-a reorientat pentru numirea fiicei sale într-o altă funcție publică la nivel central, folosindu-se în acest sens de relația sa cu inculpatul #####.

În continuare este arătată declarația lui #####-#####, în prezența avocatului ales și nemenținută în cursul judecății.

l-a pus în legătură pe proprietarul terenului cu inculpatul #####-#####, a depus diligențe pe lângă arhitectul Aloub ####, care proiectase și casa sa, în vederea întocmirii unui proiect al casei de vacanță și s-a ocupat de edificarea fundației imobilului prin alegerea unei echipe de muncitori care să presteze activitatea respectivă dar și procurarea materialelor de construcții aferente, în acest sens fiind arătat tot declarația martorului #####.

Astfel, l-am pus în legătură pe proprietarul terenului cu familia ##### și ulterior am aflat că a fost cumpărată de către aceștia o suprafață de cca. 1000 mp. în vecinătatea casei mele de vacanță. Cunossc faptul că terenul a fost achiziționat pe numele soției lui #####-#####, numita #####.

Prin contractul autenticat sub nr. 2515/21.09.2011 de BNP Domokos Erno #####, martora #####, concubina inculpatului #####-#####, a achiziționat de la S.C. ##### S.R.L. #####, reprezentantă de numitul #####-#####, suprafața de 2.395 mp teren fâneață intravilan situată pe raza orașului #####.

Pentru întocmirea proiectului casei de vacanță, numitul ##### a luat legătura cu un vechi colaborator al acestuia, martorul Aloub ####, de profesie arhitect, căruia i-a solicitat întocmirea proiectului, s-a deplasat împreună cu acesta atât la locul amplasării construcției, cât și la București pe pentru a discuta detaliile construcției cu inculpatul #####-##### și cu partenera acestuia #####-#####.

A arătat instanța de fond că în acest sens sunt declarațiile date de martorul Aloub #### în cursul urmăririi penale și al judecății la data de 21.02.2019 (fila 37 vol.I).

În declarația sa, acesta arată că este arhitect și a fost solicitat de martorul #####-#####, care a venit la sediul acestuia, împreună cu inculpatul #####-#####, pentru a face planurile unei case de vacanță. Inculpatul a spus acestuia că dorește să construiască o cabană cu 3 dormitoare. Martorul a fost de acord să facă proiectul, pe terenul proprietatea martorei #####, iar prețul a fost de 8.000 lei, avansul din sumă plătită de martorul ##### (6.000 lei), prin firma sa ##### S.R.L., prin firma sa, iar restul de #####. Pentru realizarea proiectului, martorul s-a deplasat împreună cu ##### la Camera Deputaților, unde s-a întâlnit cu inculpatul, ocazie cu care acesta a făcut modificări la proiect.

Proiectul a fost dat martorului #####, care s-a ocupat de construcție.

Numitul ##### i-a achitat personal din valoarea totală a proiectului suma de 6.000 de lei, solicitându-i martorului Aloub #### să includă această sumă în valoarea unei facturi aferente unei lucrări similare pe care martorul o executa pentru S.C. ##### S.A. Pătârlagele, societate al cărei administrator era inculpatul, în acest sens fiind indicată tot declarația martorului #####.

Tot cu privire la aceleași împrejurări este arătat și declarația martorului Aloub ####.

În ziua de 15.09.2012, ##### a fost contactat de ALOUB ####, (înregistrat pe ALOUB ####, Com. Vernești FN, Vernești, #####) și au avut o convorbire, de asemenea, menționată în hotărâre.

În acest sens, martorul Aloub ##### a redactat și semnat contractul de proiectare nr. 01, pe care l-a antedat cu data de 05.02.2013 și l-a predat numitului ##### în vederea semnării de către beneficiar (martora #####) așa cum solicitase aceasta.

Din contractul de proiectare astfel încheiat a rezultat că valoarea acestuia a fost stabilită la suma de 2.500 euro (exclusiv TVA).

Cu privire la întocmirea proiectului, a fost menționat în hotărâre un pasaj din declarația martorei ##### dată în cursul urmăririi penale.

Din documnetele justificative depuse de martora #####, a fost identificat doar viramentul bancar în sumă de 5.000 de lei, alte documente nefiind depuse, aspect care, coroborat cu declarația martorului Aloub ####, a numitului ##### dar și cu documnetele contabile depuse de cel dintâi, demonstrează caracterul mincinos al declarației acesteia.

Suma achitată de martora ##### de 5.000 de lei nu a reprezentat contavaloarea parțială a proiectului, ci deplasările efectuate de arhitect și solicitate de acesta, atât la locul amplasării construcției în localitatea Comandău, cât și la București și în #####, la sediul producătorului casei din lemn ce urma a fi construită, respectiv la sediul producătorului tâmplăriei din lemn (S.C. ##### S.R.L.), deplasări confirmate de martora #####.

După întocmirea documentației necesare obținerii autorizației de construcție, eliberată pe numele martorei ##### și aflată la dosarul cauzei, (fila 64 vol.II) numitul ##### s-a ocupat de construcția fundației imobilului în cauză. În acest sens, acesta a convenit cu martorul ##### ca acesta să găsească o echipă de muncitori din zonă să se ocupe de efectuarea săpăturilor, precum și ridicarea fundației, inclusiv de achiziționarea unor materiale de construcții necesare, în continuare fiind arătat și un pasaj din declarația martorului #####.

Instanța de fond a mai reținut că declarația sa se coroborează, cu declarația martorului #####, în cursul urmăririi penale și al judecății (fila 82, vol.I, dosar instanță) șeful echipei de muncitori, fiind menționată în integralitate în hotărârea fondului.

A reținut instanța de fond că lucrările efectuate de martorul ##### sunt confirmate și de martorul #####, sculptor în lemn, angajat al S.C. ##### S.A. Pătârlagele, persoană ce a efectuat, de asemenea, diverse lucrări de construcții la imobilul în cauză.

S.R.L., în perioada 13.07.2013-09.09.2014, societatea a comercializat materiale de construcții în valoare totală de 60.692 lei, în baza a 17 facturi fiscale, acestea fiind achitate exclusiv în numerar.

Ese menționată în susținerea soluției pe fond și declarația martorului #####, administrator al S.C. ##### S.R.L., atât ce din cursul urmăririi penale, declarație menținută în cursul judecății (fila 42 vol.I).

La rândul său administratorul S.C. ##### S.R.L. Buzăului, martorul ##### a confirmat în cursul urmăririi penale faptul că ##### a fost cel care a comandat agregatele minerale solicitând emiterea facturii pe numele #####, de asemenea, menționată pe larg în hotărâre

Martorul #####, patronul firmei ##### SRL, care se ocupă cu furnizare a materialelor de construcție, respectiv nisip și sold, arată la data de 21.02.2019 (fila 44) că a fost contactat de ##### să furnizeze materiale, pentru casa soției lui #####, pe care îl văzuse doar la televizor. Deși materialele au fost livrate, factura în sumă de 7.979 lei, predată lui #####, nu a fost niciodată achitată.

Din verificările efectuate, a rezultat faptul că S.C. ##### S.R.L. ##### Buzăului a întocmit factura nr. 469/06.09.2013 în favoarea clientului ##### în valoare de 7.979,40 lei, factură ridicată de martorul ##### ca delegat, conform semnăturii acestuia, persoană care de altfel a și efectuat recepția mărfii respectiv cantitatea de 117 metri cubi agregate minerale livrate în perioada 10.08.2013- 06.09.2013. Conform avizelor de însoțire a mărfii, S.C. RÎCÎIAȘ IMPEX S.R.L a achiziționat agregatele minerale de la S.C. ##### S.R.L. Chilieni – punct de lucru Chichiș, acestea fiind inițial livrate la sediul S.C. RÎCÎIAȘ IMPEX S.R.L care, după malaxarea acestora cu cimentul achiziționat de la S.C. ##### S.R.L., mortarul rezultat a fost livrat pentru edificarea fundației.

Lucrări de amenajare a imobilului în cauză au fost efectuate și de martorul #####, angajat al S.C. ##### S.A. Pătârlagele, administrată de inculpatul #####, anterior angajat al S.C. ##### S.R.L. ##### (societate controlată de același inculpat), în fapt, persoana care se ocupa de întreținerea casei de vacanță a familiei ##### din localitatea Comandău. Acesta a declarat că lucrările de construcții și amenajare a imobilului familiei ##### erau coordonate de numitul ##### care, de altfel, a pus la dispoziție forța de lucru, mijloacele de transport și a achitat materialele de construcții.

Tot în susținerea motivării instanța de fond arată pe larg și declarația martorului #####, dată în cursul urmăririi penale, declarație menținută în cursul judecății (fila 187 vol.I).

De la S.C. ##### S.R.L. Comandău a rezultat faptul că pentru un număr de 6 facturi de vânzare materiale de construcții în valoare de 7.537 lei, din cele 17 emise de societate pe numele #####, delegat al societății a fost martorul #####, iar pentru alte 5 facturi în valoare de 29.969 lei, delegat a fost martorul #####.

În ceea ce privește restul de 6 facturi, în valoare de 23.186 lei, acestea nu au fost avute în vedere la calculul foloaselor necuvenite dobândite de inculpatul #####, în contextul în care pentru 3 dintre ele, datate în anul 2013, respectiv două, datate 2014, nu a fost menționat niciun delegat, iar pentru factura nr. 998 din data de 02.07.2014, în valoare de 10.262,70 lei, întocmită în 2014, delegat a fost menționat numitul #####, fratele martorei #####.

Martorul ##### a declarat, în cursul urmăririi penale, că a achitat doar cheltuielile aferente construcției fundației.

Martorul ##### declară în cursul urmăririi penale, declarație menținută în cursul judecății (fila 42 vol.I dosar instanță), administrator al SC ##### SRL, a declarat că aproximativ 20.000 lei au fost achitați de fratele concubinei inculpatului ##### (#####), iar martora ##### a declarat că fratele ei a realizat izolația exterioară și placarea interioară. Acest aspect este demonstrat și de faptul că pe cele două facturi, emise în luna iulie 2014 (pe una dintre acestea fiind delegat numitul #####), apare mențiunea olografă „izolație casă”.

După realizarea fundației, inculpatul ##### și-a arătat intenția de a construi o casă din lemn, sens în care, prin intermediul martorului #####, a încheiat, prin intermediul concubinei acestuia, #####, un contract de execuție lucrări cu S.C. ##### S.A. ##### de Sus, #####, reprezentantă de martorul #####, valoarea contractului fiind de 69.500 euro+TVA., după o vizită făcută în #####, Vișeu de Sus, la propunerea primarului #####, fost patron al firmei S.C. ##### S.A. #####.

Deși, inițial, ##### a confirmat că poate realiza lucrarea, deoarece nu avea experiență în acest fel de construcții, ulterior, acesta a subcontractat în totalitate execuția către S.C. ##### S.R.L. ##### Mare, societate care de altfel a și executat casa de vacanță, valoarea contractului fiind de 74.500 euro+TVA, așadar cu 5.000 de euro mai mult decât urma a încasa de la beneficiar.

În aceste condiții, S.C. ##### S.A. a pierdut 5.000 de euro, achitând executantului valoarea lucrării, pierdere pe care martorul și-a asumat-o pentru a nu-l refuza pe inculpat care era Președintele Camerei Deputaților și era în bune relații, amicale, cu oficialitățile din #####, deși executantul și-a îndeplinit obligațiile contractuale și a construit casa de vacanță pentru familia #####, acesta nu a achitat nici o sumă de bani S.C. ##### S.A. ##### de Sus. În mod inexplicabil, până în prezent, reprezentanții acestei societăți nu au depus diligențe în vederea recuperării sumei de bani reprezentând contravaloarea construcției, afirmând în cursul audierii că a făcut demersuri în acest sens iar în sensul celor arătate au fost menționate și declarațiile martorului ##### și ale martorului ##### date în cursul urmăririi penale, declarație menținută în cursul judecății (fila 50 vol.II).

În același scop ilicit inițial propus, pentru a avea sprijinul inculpatului în numirea fiicei sale, #####, într-o funcție în administrația centrală, martorul ##### a organizat, pe cheltuiala S.C. ##### S.A. Pătărlagele, pentru inculpatul ##### și concubina sa, o excursie de 4 zile la Viena, în intervalul 16.05.2013-19.05.2013, suportând inclusiv contravaloarea unor bilete la concerte susținute de Bon Jovi și Andre Rieu, excursie contractată prin intermediul firmei de turism S.C. ##### S.R.L. #####.

Martorul #####, administrator al S.C. ##### S.R.L. #####, societate de la care au fost achiziționate serviciile de turism pentru excursia la Viena, a declarat în cursul urmăririi penale și al judecății (fila 40 vol.I, dosar instanță) că numitul ##### a achitat contravaloarea tuturor acestor servicii, inclusiv pentru ##### și ##### (concubina acestuia).

În vederea disimulării plății sejurului pentru inculpatul #####, martorul ##### i-a cerut martorului ##### să întocmească separat o factură pe numele acestuia, pe care de altfel numitul ##### a achitat-o personal în numerar, iar concubina sa a fost înscrisă pe o altă factură emisă pentru S.C. ##### S.A., cu explicația „prestări servicii” în acest sens fiind arătată declarația martorului #####.

În continuare se motivează în sensul că declarația martorului menționat anterior se coroborează cu convorbirilor telefonice existente la dosarul cauzei, interceptate și înregistrate

autorizat în ziua de 28.03.2013, când martorul ##### l-a contactat pe #####
####, convorbiri arătate de asemenea în hotărâre.

În rezervarea biletelor de avion și contractării serviciilor de turism, martorul #####
#####-##### i-a solicitat datele de identitate martorei ##### și ale
inculpatului #####-#####, dându-i asigurări interlocutoarei că toate documentele ce
se vor întocmi privind rezervarea se vor redacta pe numele ei, în realitate, factura fiind întocmită
în favoarea S.C. ##### S.A., scopul fiind decontarea acestora aspecte ce ar reieși din
transcrierea convorbirii telefonice, în ziua de 25.03.2013, ##### când a
contactat-o pe #####, de la postul telefonic (înregistrat pe PARLAMENTUL
ROMÂNIEI - Camera Deputaților), menționate de asemenea în hotărâre.

A mai reținut instanța de fond, că înscrisurile de la S.C. ##### S.R.L. #####
confirmă aspectele relatate de martorul #####.

Astfel, la data de 27.03.2013, S.C. ##### S.R.L. a întocmit factura nr. 10937 în
valoare de 9.795 lei, în favoarea S.C. ##### S.A., având ca obiect „cv prestări
servicii conf. ind. 198”, la data de 28.03.2013, S.C. ##### S.R.L. a întocmit factura nr.
10941 în valoare de 10.485 lei, în favoarea S.C. ##### S.A., având ca obiect „cv
prestări servicii conf. ind. 202” iar la data de 09.04.2013, S.C. ##### S.R.L. a întocmit
factura nr. 10975 în valoare de 755 euro (3329,40 lei) în favoarea inculpatului #####-
având ca obiect „cv bilet avion, cazare și bilete concerte - Viena ind. 243”

Conform registrului de casă al S.C. ##### S.R.L. întocmit la data de
09.04.2013, factura nr. 10975 ar fi fost achitată în numerar de către inculpatul #####-
#####.

Plata sejurului la Viena de către martorul #####-#####, fie în nume
personal (în cazul facturii emise pe numele inculpatului #####-#####), fie în numele
S.C. ##### S.A.) este confirmată atât de documentele contabile, de declarația
martorului ##### și declarația numitului #####, cât și de discuția purtată
între numitul ##### și contabilă societății din ziua de 28.03.2013, când martorul
a fost contactat de o DOAMNĂ, convorbire arătată în hotărâre.

Instanța de fond a constatat că din probele administrate în cursul urmăririi penale, cât și
în cursul cercetării judecătorești, unde martorii au precizat - expres - că-și mențin declarațiile
date în cauză (fără #####-#####), rezultă săvârșirea faptei așa cum a fost
reținută prin rechizitoriu.

Judecătorul fondului a concluzionat că, în drept, fapta inculpatului #####-
- care în perioada iulie 2012 – aprilie 2013, când îndeplinea la acea dată funcția de
președinte al Camerei Deputaților din Parlamentul României, a acceptat promisiunea făcută de
numitul ##### privind primirea de foloase necuvenite pentru sine, în
schimbul influenței pe care a lăsat să se creadă că o are asupra unor funcționari publici și a
promis că-i va determina pe aceștia să o numească pe fiica acestuia #####-
#####, într-o importantă funcție publică (președinte al Centrului Național de Management pentru
Societatea Informațională din cadrul Ministerului pentru Societatea Informațională și ulterior
subsecretar de stat în cadrul în cadrul Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale,
respectiv președinte al Agenției pentru Agenda Digitală a României), ceea ce a și făcut, primind
în acest sens foloase constând în plata contravalorii unor servicii de turism precum și în

suportarea unor cheltuieli ocazionate de edificarea unei case de vacanță în localitatea Comandău, #####, în sumă de 62.143 lei. Intruneste elementele constitutive ale infracțiunii de - trafic de influență, prev. de art. 291 alin.1 C.p. rap. la art. 7 lit. a din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 alin.1 C.p.

Sub aspectul legii penale mai favorabile și a încadrării juridice incidente, având în vedere data săvârșirii infracțiunii, #####, și succesiunea de legi penale, instanța de fond a constatat că legea penală mai favorabilă inculpatului este legea nouă.

La individualizarea judiciară a pedepsei închisorii ce a fost aplicată inculpatului, instanța de fond a avut în vedere criteriile generale prevăzute de art.74 Cod penal, reținând că modalitatea concretă de săvârșire a faptei imprimă un caracter grav și împrejurările relevă o pericolozitate sporită a inculpatului.

La individualizarea judiciară a executării pedepsei, instanța de fond a apreciat că pentru atingerea rolului preventiv și sancționator al pedepsei, se impune executarea acesteia în regim privativ de libertate, această modalitate, fiind stabilită, prin raportare la gravitatea faptei, a împrejurărilor concrete de comitere a faptei, cuantumului ridicat al sumei de bani ce a făcut obiectul infracțiunii de corupție, scopul urmărit de acesta, respectiv obținerea unor sume de bani în mod facil.

Mai mult, a reținut că activitatea inculpatului #####-##### relevă un grad ridicat de pericolozitate, deoarece acesta, la momentul săvârșirii faptei, deținea funcția de Președinte al Camerei Deputaților și vicepreședinte la nivel central al P.S.D. - conduită care aduce atingere prestigiului funcției publice, credibilității celei mai importante instituții a statului, Parlamentul României.

Instanța de fond a apreciat că doar o pedeapsă principală cu închisoarea orientată spre mediul pedepsei prevăzute de lege și în regim de detenție este aptă a asigura reeducarea inculpatului.

Împotriva acestei hotărâri au declarat apel, în termen legal, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție și inculpatul #####-#####, cauza fiind înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 26.01.2021, sub nr.#####/3/2017.

În susținerea apelului, Ministerul Public a criticat sentința atacată pentru netemeinicie, în esență, apreciind că judecătorul fondului a făcut o individualizare greșită, excesiv de blândă, aplicând o pedeapsă de doar 3 ani.

A solicitat admiterea apelului declarat, desființarea în parte a hotărârii atacate, iar în urma rejudecării, să se dispună majorarea pedepsei, prin stabilirea unui cuantum orientat spre mediu, apreciind că doar în acest fel pedeapsa este în măsură să dea eficiență tuturor criteriilor de individualizare prevăzute de lege.

În susținerea apelului său, inculpatul #####-##### a criticat sentința atacată pentru nelegalitate și netemeinicie, solicitând, în principal, admiterea apelului, iar în temeiul disp. art. 421 pct. 2 lit. b) C.pr.pen., coroborate cu cele ale art. 6 par. 1 și 3 din C.E.D.O., desființarea în întregime a sentinței penale și trimiterea cauzei spre rejudecare la Tribunalul București, având în vedere că a fost încălcat dreptul inculpatului la un proces echitabil prin nemotivarea hotărârii primei instanțe, iar în subsidiar, admiterea apelului, desființarea sentinței

primei instanțe, în temeiul disp. art. 421 pct.2 lit. a) C.proc.pen. și, rejudecând, să se dispună achitarea apelantului-inculpat #####, în temeiul art. 16 alin. (1) lit. a) Cod procedură penală sub aspectul săvârșirii infracțiunii de trafic de influență, prevăzută de art. 291 alin. (1) C.pen. rap. la art. 7 lit. a) din Legea nr. 78/2000 și ridicarea măsurii asigurătorii instituită asupra contului bancar RO43BPOS17002720725, deschis la ##### Post - Sucursala Dolj, pe numele apelantului - inculpat #####, măsură instituită prin ordonanța emisă de DNA - Serviciul Teritorial Ploiești în data de 28.12.2017 în dosarul de urmărire penală nr. ###/P/2015.

Examinând legalitatea și temeinicia hotărârii apelate, în raport de criticile formulate, cât și sub toate aspectele de fapt și de drept, Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 417 alin. 2 C.p.p., reține următoarele:

Având în vedere motivele de apel formulate în cauză, Curtea constată că se impune, cu prioritate, analiza solicitării apelantului inculpat ##### de desființare în totalitate a sentinței penale și de trimitere a cauzei spre rejudecare la aceeași instanță, în raport de criticile acestuia privind nemotivarea hotărârii atacate.

În acest sens, Curtea are în vedere practica instanței de contencios european în care s-a stabilit, în mod constant, că dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 paragraf 1 din Convenție, include, printre altele, și dreptul părților de a prezenta observațiile pe care le consideră pertinente pentru cauza lor. Întrucât Convenția nu are drept scop garantarea unor drepturi teoretice sau iluzorii, ci drepturi concrete și efective (Hotărârea Artico împotriva Italiei, din 13 mai 1980, seria A, nr. 37, p. 16, paragraful 33), acest drept nu poate fi considerat efectiv decât dacă aceste observații sunt în mod real "ascultate", adică în mod corect examinate de către instanța sesizată. Altfel spus, art. 6 din convenția impune instanțelor de judecată obligația de a proceda la un examen efectiv al mijloacelor, argumentelor și al elementelor de probă ale părților, cel puțin pentru a le aprecia pertinenta [Hotărârea Perez împotriva Franței (GC), Cererea nr. 47.287/99, paragraful 80, CEDH 2004-I, și Hotărârea ### der Hurk împotriva Olandei, din 19 aprilie 1994, seria A, nr. 288, p. 19, paragraful 59].

Pe de altă parte, conform jurisprudenței Curții, dreptul la un proces echitabil este respectat și în cazul în care o instanță internă, care nu a motivat decât pe scurt hotărârea sa, să fi examinat totuși în mod real problemele esențiale care i-au fost supuse (Hotărârea Helle împotriva Finlandei, din 19 decembrie 1997, paragraful 60).

Deopotrivă, s-a mai arătat că obligația pe care o impune art. 6 paragraful 1 din Convenție instanțelor naționale de a-și motiva deciziile nu presupune existența unui răspuns detaliat la fiecare argument (Hotărârea Perez, precitată, paragraful 81; Hotărârea ### der Hurk, precitată, p. 20, paragraful 61; Hotărârea Ruiz Torija, precitată, paragraful 29; a se vedea, de asemenea, Decizia Jahnke și Lenoble împotriva Franței, Cererea nr. 40.490/98, CEDH 2000-IX).

Analizând în aceste coordonate de principiu relevante în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, Curtea apreciază că instanța de fond a motivat sentința penală atacată, motiv pentru care critica apelantului inculpat ##### este nefondată.

Contrar susținerilor acestuia, judecătorul fondului a procedat la o analiză a situației de fapt reținute în sarcina inculpatului, preluând motivat, susținerile acuzării, în privința infracțiunii pentru care a dispus condamnarea inculpatului, cu trimitere la probele administrate în cauză,

făcând totodată și propria analiză, succintă, întemeiată pe mijloacele de probă aflate la dosar. Deopotrivă, instanța de fond a supus analizei proprii și apărările invocate de inculpat, de asemenea, în mod succint, dispunând condamnarea în final a acestuia pentru infracțiunea pentru care a fost trimis în judecată.

Tot cu titlu prealabil, se impune, de asemenea, analiza motivului de apel al inculpatului #####, prin care acesta a solicitat excluderea probelor privind interceptările comunicațiilor efectuate în prezenta cauză respectiv, cele în aplicarea Deciziei CCR nr. 22/2018 și prin raportare la Decizia CCR nr. 26/2019, constatând nulitatea absolută a proceselor-verbale de redare a convorbirilor telefonice ce au fost puse în executare în baza Protocolului de cooperare încheiat între Parchetul de pe langa Î.C.C.J. și Serviciul Român de Informații, și eliminarea fizică a mijloacelor de proba aflate la dosarul cauzei, în DUP - Vol. II, după cum urmează:

- proces-verbal din 30.09.2015 de redare convorbiri telefonice interceptate și înregistrate în baza mandatului de siguranță națională nr. 004300/05.07.2012 - f. 5-10;
- proces-verbal din 30.09.2015 de redare convorbiri telefonice interceptate și înregistrate în baza mandatului de siguranță națională nr. 001034/04.01.2013 - f. 11-20;
- proces-verbal din 30.09.2015 de redare convorbiri telefonice interceptate și înregistrate în baza mandatului de siguranță națională nr. 002880/05.04.2013 - f. 21-30;
- proces-verbal din 03.02.2017 de redare convorbiri telefonice interceptate și înregistrate în baza mandatului de siguranță națională nr. 004300 din 05.07.2013 - f. 31-53;
- încheierea nr. ### din 10.07.2015 a ÎCCJ pronunțată în dosarul nr. ##### # f. 54-59;
- mandatele de supraveghere tehnică nr. 1171/UP, nr. 1172/UP, nr. 1173/UP, nr. 1174/UP din data de 10.07.2015 - f. 60-63;
- procese-verbale din 10.08.2015 de redare convorbiri telefonice interceptate și înregistrate în baza mandatelor de supraveghere tehnică nr. 1172/UP, 1173/UP - f. 64-77;
- mandatele de supraveghere tehnică nr. 1268/UP, nr. 1269/UP, nr. 1270/UP și nr. 1271/UP din 11.08.2015 - f. 89-92;
- proces-verbal din 09.09.2015 de redare convorbiri telefonice interceptate și înregistrate în baza mandatului de supraveghere tehnică nr. 1269/UP - f. 96-100;
- referat de solicitare măsuri de supraveghere tehnică, încheiere nr. ###/10.09.2015 a ÎCCJ în dosar nr. 40/2015, mandat de supraveghere tehnică nr. 1416/UP din 10.09.2015 - f. 101-117;
- proces-verbal din 02.10.2015 de redare convorbiri telefonice interceptate și înregistrate în baza mandatului de supraveghere tehnică nr. 1416/UP - f. 118-124;
- proces-verbal din 01.10.2015 de redare convorbiri telefonice interceptate și înregistrate în baza mandatului de supraveghere tehnică nr. 1416/UP - f. 126-134;
- referat de solicitare măsuri de supraveghere tehnică din 09.10.2015, încheiere nr. ###/09.10.2015 a ÎCCJ în dosarul nr. ##### # f. 135-148.

Într-adevăr, potrivit celor statuate de CCR prin Decizia nr. ## din 04.02.2020, pronunțată ca urmare a excepției formulate de inc. ##### în prezentul dosar, s-a statuat că dispozițiile art.139 alin.(3) teza finală din Codul de procedură penală sunt constituționale în măsura în care nu privesc înregistrările rezultate ca urmare a efectuării activităților specifice

culegerii de informații care presupun restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți fundamentale ale omului desfășurate cu respectarea prevederilor legale, autorizate potrivit Legii nr.51/1991.

În acest sens, în cuprinsul deciziei menționate anterior s-au arătat următoarele:

„31 în acest context, Curtea constată că includerea unui element în categoria mijloacelor de probă trebuie însoțită de garanțiile necesare respectării drepturilor și libertăților fundamentale. În materia analizată, reglementarea garanțiilor specifice se circumscrie, printre altele, legiferării unei proceduri clare și efective care să permită analiza legalității mijlocului de probă și a procedurii probatoriu prin care au fost obținute înregistrările. Lipsa unei astfel de proceduri determină, în fapt, lipsa garanțiilor specifice, și, implicit, neconstituționalitatea includerii anumitor elemente în categoria mijloacelor de probă.

(...) ^

48. În ceea ce privește înregistrările rezultate ca urmare a desfășurării unor activități specifice culegerii de informații care presupun restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți fundamentale ale omului, realizate în baza Legii nr. 51/1991 privind securitatea națională, Curtea urmează a analiza în ce măsură sunt aplicabile aceleași garanții referitoare la contestarea legalității mijlocului de probă, cât și a procedurii probatoriu prin care acestea au fost obținute.

.....

57. Astfel, conferirea calității de mijloc de probă în procesul penal înregistrărilor rezultate în urma desfășurării activității specifice culegerii de informații care presupun restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale ale omului, în temeiul Legii nr.51/1991, se poate realiza numai în măsura în care această reglementare este însoțită de o procedură clară și explicită referitoare la verificarea legalității acestui element.

60. Așa fiind, Curtea constată că legiuitorul nu a reglementat un cadru clar, coerent și previzibil aplicabil în cazul contestării legalității mijloacelor de probă obținute potrivit Legii nr.51/1991.

Or, lipsa de claritate și previzibilitate a procedurii contestării legalității administrării probelor determină lipsa de eficiență a acesteia cu consecințe în planul respectării accesului liber la justiție și dreptului la un proces echitabil. "

Analizând aplicabilitatea dispozițiilor deciziei menționate anterior, Curtea constată că, într-adevăr, procesele verbale contestate se circumscriu lipsei de claritate și previzibilitate în procedura contestării legalității administrării probelor administrate în prezenta cauză și în final, cu consecințe în planul respectării accesului liber la justiție și dreptului la un proces echitabil respectiv, procesul-verbal din 30.09.2015 de redare convorbiri telefonice interceptate și înregistrate în baza mandatului de siguranță națională nr. 004300/05.07.2012 - f. 5-10; procesul-verbal din 30.09.2015 de redare convorbiri telefonice interceptate și înregistrate în baza mandatului de siguranță națională nr. 001034/04.01.2013 - f. 11-20; procesul-verbal din 30.09.2015 de redare convorbiri telefonice interceptate și înregistrate în baza mandatului de siguranță națională nr. 002880/05.04.2013 - f. 21-30; procesul-verbal din 03.02.2017 de redare convorbiri telefonice interceptate și înregistrate în baza mandatului de siguranță națională nr. 004300 din 05.07.2013 - f. 31-53.

În ce privește sancțiunea aplicabilă, pentru a lipsi de efecte mijloacele de probă arătate, se constată că, într-adevăr, păstrarea acestor mențiuni în cuprinsul actelor procesuale ale dosarului

ar anula consecințele excluderii probelor nelegale și ar genera efectul invers celui urmărit de Curtea Constituțională prin Decizia nr. ## din 04.02.2020, conducând implicit, la afectarea prezumției de nevinovăție și a dreptului la un proces echitabil al inculpatului, așa cum a reținut și Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul de 2 judecători de cameră preliminară, prin încheierea nr. ##/C din 27.09.2018, nepublicată.

Însă, în cursul soluționării cauzei în apel, deși instanțele sunt obligate a invoca din oficiu în orice stadiu al procedurii nulitățile absolute ale actelor prin care au fost administrate probe în faza urmăririi penale, urmând a exclude juridic și material mijloacele de probă obținute cu încălcarea dispozițiilor prevăzute în art. 281, 101 și 102 alin. 1, 2 și 3 din Codul de procedură penală, acestea nu au un remediu juridic pentru a rediscuta regularitatea unui rechizitoriu care a inclus la descrierea situației de fapt mijloacele de probă excluse și nici pentru a dispune restituirea cauzei ori a actului de sesizare la parchet, pentru remedierea acestuia ori refacerea urmăririi penale.

În acest cadru normativ, absența unor dispoziții exprese care să stabilească la nivel procedural o modalitate de remediere a neregularităților procesuale intervenite, întrucât la momentul adoptării sau dispunerii acelor soluții, acestea erau în concordanță cu actele normative aplicabile, creează premisa adoptării unor soluții exclusiv pe cale judiciară, în cauză, operând în final, doar excluderea juridică a proceselor verbale menționate anterior.

Mai mult decât atât, o excludere materială a proceselor verbale menționate anterior direct în calea de atac a apelului, ar fi lipsită oricum de efecte atât timp cât, la dosarul cauzei este menținută din punct de vedere material și hotărârea instanței de fond, unde au fost valorificate mijloacele de probă menționate anterior. Or, Decizia CCR nr. 55 din 04.02.2020, nu trebuie interpretată doar în sensul excluderii materiale a mijloacelor de probă contestate.

În ce privește celelalte mijloace de probă, respectiv încheieri ale ÎCCJ, mandate de supraveghere tehnică, referate de solicitare măsuri de supraveghere tehnică și procese-verbale de redare convorbiri telefonice interceptate și înregistrate în baza mandatelor de supraveghere tehnică și aflate la dosarul cauzei, Curtea constată mai întâi că, prin încheierea din Camera de consiliu din data de 02.07.2018, pronunțată de Judecătorul de cameră preliminară din cadrul Tribunalului București – Secția I Penală în dosarul penal nr. #####/3/2017/a1, s-a statuat în sensul că Decizia CCR nr.51/16.02.2016 nu are aplicabilitate în cauză. În continuare, potrivit încheierii nr.###/14.12.2018, pronunțată de completul de cameră preliminară din cadrul Curții de Apel București – Secția II Penală în același dosar, critica privind neaplicarea dispozițiilor din Decizia CCR nr.51/16.02.2016 a fost de asemenea, respinsă.

Astfel, așa cum se susține și prin motivele de apel, punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică de către alte organe specializate ale statului care nu au calitatea de organe judiciare, nu determină numai o încălcare a competenței materiale sau a competenței funcționale a organelor de urmărire penală, ci o încălcare a competenței generale a organelor statului, care se valorifică prin prisma dispozițiilor art. 281 alin. (1) lit. b) C proc. pen., în lumina Deciziei Curții Constituționale nr. 302/2017. Tot aici este de menționat și Decizia nr. ###/5 decembrie 2017 a Curții Constituționale a României, referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 342 și art. 345 alin. (1) din Codul de procedură penală, în cuprinsul căreia Curtea a analizat ce tip de nulitate rezultă din încălcarea principiului legalității administrării probelor, constatând că este incidență nulitatea absolută.

Astfel, instanța de control constituțional a statuat faptul, că se poate reexamina legalitatea administrării probelor și în cursul judecății, în situația în care se pune problema inadmisibilității procedurii de obținere a acestora, legea procesual penală în vigoare la momentul realizării interceptărilor și a înregistrărilor de către ofițeri din cadrul SRI nepermițându-le acestora să efectueze acte de urmărire penală în materia altor infracțiuni decât cele de siguranță națională, în caz contrar fiind încălcate dispozițiile legale care îndreptăteau doar procurorul și organele de cercetare penală să efectueze interceptările.

Însă, la dosarul cauzei nu se regăsesc date sau probe de unde să se conchidă în mod expres, implicarea altor organe ale statului în punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică nr. 1171/UP, nr. 1172/UP, nr. 1173/UP, nr. 1174/UP din data de 10.07.2015, nr. 1268/UP, nr. 1269/UP, nr. 1270/UP, nr. 1271/UP din 11.08.2015 și nr. 1416/UP din 10.09.2015, Curtea apreciind că în mod întemeiat au fost menținute procesele-verbale de redare convorbiri telefonice interceptate și înregistrate în baza mandatelor de supraveghere tehnică, menționate anterior.

Mai mult decât atât, prin adresa nr. 135244/17.05.2021, SRI a comunicat, urmare răspunsului solicitat de instanță, prin adresa din data de 29.04.2021, că această instituție nu a efectuat acte de urmărire penală în cauză, iar constituirea unei echipe operative comune, la solicitarea DNA – ST Ploiești, nu s-a mai formalizat.

În ce privește celelalte motive de apel, este de arătat, că potrivit Rechizitorului nr.###/P/2015 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA – Serviciul Teritorial Ploiești, în temeiul art. 327 alin. 1 lit. a C.p.p., art. 46 C.p.p. rap. la art. 63 alin.1 C.p.p., s-a dispus trimiterea în judecată, a inculpatului ##### – #####, pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență, prev. de art. 291 alin 1 C.pen. rap. la art. 7 lit. a din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 alin. 1 C.pen.

În motivarea acestei dispoziții, în principiu s-a arătat, că în perioada iulie 2012 – aprilie 2013, inculpatul ##### – #####, care îndeplinea la acea dată funcția de președinte al Camerei deputaților din Parlamentul României, a acceptat promisiunea făcută de numitul ##### privind primirea de foloase necuvenite pentru sine, în schimbul influenței pe care a lăsat să se creadă că o are asupra unor funcționari publici și a promis că-i va determina pe aceștia să o numească pe ##### – #####, fiica celui din urmă, într-o importantă funcție publică (președinte al Centrului Național de Management pentru Societatea Informațională din cadrul Ministerului pentru Societatea Informațională și ulterior subsecretar de stat în cadrul în cadrul Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale, respectiv președinte al Agenției pentru Agenda Digitală a României), ceea ce a și făcut, primind în acest sens foloase constând în plata contravalorii unor servicii de turism precum și în suportarea unor cheltuieli ocazionate de edificarea unei case de vacanță în localitatea Comandău, #####, în sumă de 62.143 lei.

Astfel, în raport de probatoriul administrat în cursul urmăririi penale și cercetării judecătorești, prin sentința penală nr.###/03.02.2020, pronunțată de Tribunalul București - Secția I Penală, în temeiul art.291 al.1 C.pen., rap. la art.7 lit. a din Legea nr.78/2000 cu aplic. art.5 al.1 C.pen., a fost condamnat inculpatul #####-##### pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență, la o pedeapsă de 3 (trei) ani de închisoare, cu executare.

Cu titlul prealabil este de menționat, că prin încheierea instanței de apel din data de 29.09.2021 a fost admisă cererea formulată de reprezentantul Ministerului Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, iar în baza art.386 alin. 1 C.proc.pen. a fost schimbată încadrarea juridică a faptei reținute în sarcina inculpatului #####-#####, din infracțiunea de trafic de influență, prev. de art. 291 alin. 1 C.pen. rap. la art. 7 lit. a din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 alin. 1 C.pen., în infracțiunea de trafic de influență, prev. de art. 291 alin. 1 C.pen., cu aplic. art. 5 alin. 1 C.pen., astfel analiza condițiilor de tipicitate a infracțiunii urmează a fi realizată numai în raport de noua încadrare juridică.

Din actele și lucrările dosarului, Curtea reține următoarea situație de fapt.

La începutul anului 2011, inculpatul #####, având calitatea de deputat și vicepreședinte la nivel central al Partidului Social Democrat, a fost desemnat de către conducerea centrală a partidului, în vederea coordonării Organizației Județene #####, respectiv supervizării activității filialei, aceasta ca urmare a unor disensiuni la nivelul conducerii acestei organizații de partid. De asemenea, începând cu data de 3 iulie 2012 inculpatul ##### – ##### a fost numit și în funcția de președinte al Camerei Deputaților din cadrul Parlamentului României.

Delegarea inculpatului cu supravegherea acestei organizații județene, urma să se desfășoare până la alegerea unui nou președinte de filială, în contextul determinat de destituirea, începând cu 03.10.2010, a fostei conduceri, de către conducerea centrală a Partidului Social Democrat. Odată cu preluarea acestei responsabilități, inculpatul ##### a intrat în legătură cu membrii de partid din cadrul acestei filiale, printre care și cu martorul #####, ce avea la momentul respectiv, funcția de vicepreședinte a filialei județene ##### a partidului menționat anterior. În cadrul activității, respectiv a coordonării interimare a activității Organizației județene ##### a formațiunii politice, între inculpat și martorul ##### s-a stabilit o relație apropiată, context în care aceștia au participat împreună la diferite evenimente publice, dar și private respectiv, de familie. Urmare a acestei prietenii, cei doi au început să se viziteze și să-și cunoască reciproc și ceilalți membrii de familie, respectiv soțiile și copiii.

Astfel, în cursul anului 2011, inculpatul ##### împreună și cu ceilalți membrii ai familiei, au fost invitați de către martorul ##### în localitatea Comandău, #####, unde fiica acestuia din urmă, martora #####, deținea o casă de vacanță.

Întrucât, atât inculpatul cât și partenera acestuia de viață de la acea vreme, martora ##### au fost încântați de zonă, s-au hotărât să achiziționeze un teren în Comandău și să construiască o casă de vacanță. În acest context, în perioada imediat următoare, martora ##### a fost pusă în legătură, de către martorul #####, cu proprietarul unui teren învecinat cu al său, în suprafață de aproximativ 2400 mp. Astfel, prin contractul autentificat sub nr. 2515/21.09.2011 de BNP Domokos Erno #####, martora #####, partenera de viață a inculpatului #####, a achiziționat de la SC ##### SRL, reprezentantă de numitul #####, suprafața de 2.395 mp teren fâneată intravilan, situat pe raza orașului ##### și unde a început construcția casei în discuție.

Ulterior achiziționării acestui teren, martora ##### și inculpatul #####, au mai achiziționat în aceeași zonă încă un teren, prin contractul autentificat sub nr. 1511/23.08.2013 de BNP #####, martora achiziționând și suprafața de 1.065 mp teren fâneață intravilan, situat pe raza aceluiași oraș.

În perioada următoare achiziționării acestor terenuri, mai exact în vara anului 2012, au avut loc alegerile locale, iar martorul ##### s-a ocupat de Colegiul nr. 4 #####, format din 18 UAT-uri, acesta fiind declarat cel mai eligibil ca urmare al numărului de primari și consilieri aleși la nivel local.

Ca urmare a acestor rezultate electorale obținute în colegiul de care s-a ocupat martorul #####, președintele de organizație la nivel județean și anume martorul #####, l-a întrebat dacă este interesat de un loc la alegerile parlamentare ce urmau să aibă loc la sfârșitul anului 2012. Martorul ##### i-a indicat că nu este interesat personal pentru un astfel de loc, însă ar fi interesat pentru fiica sa, martora ##### – #####, care ar fi urmat să participe la alegerile parlamentare în același colegiu.

Însă, în urma alianței USL create, colegiul în care urma să participe martora ##### – ##### la alegerile pentru parlament, a fost atribuit formațiunii politice PNL, astfel că aceasta nu a mai participat la alegerile parlamentare care au avut loc, iar în acest context martorul ##### l-ar fi rugat pe martor să o sprijine pe fiica sa pentru obținerea unei funcții în administrația centrală, aceasta fiind modalitatea de recompensare a rezultatelor electorale obținute în urma alegerilor locale, astfel cum reiese din declarația martorului ##### Octavin (f. 217 d.i.), aspecte ce se coroborează și cu declarația inculpatului, precum și cu declarația martorului ##### oferită în fața instanței de control judiciar.

În vederea întocmirii proiectului și construirii casei de vacanță pe suprafața de teren de 2395 mp, martorul ##### a luat legătura cu martorul Aloub ####, de profesie arhitect, căruia i-a solicitat întocmirea proiectului și s-a deplasat împreună cu acesta atât la locul amplasării construcției cât și la București pentru a discuta detaliile construcției cu inculpatul ##### și cu partenerul acestuia de viață, martora #####. În contextul derulării și întocmirii proiectului de construcție, martorul ##### i-a achitat arhitectului din valoarea totală a proiectului, suma de 6.000 de lei solicitându-i totodată acestuia, să includă această sumă în valoarea unei facturi aferente unei lucrări similare pe care martorul o executa pentru SC ##### SA Pătârlagele, societate al cărei administrator era martorul #####, iar ulterior, la o data ce nu a putut fi stabilită cu exactitate, suma de 6000 lei, avans la proiectul casei, a fost restituită de către martora #####, astfel cum reiese din declarația acesteia, a inculpatului și a martorului #####, în fața instanței de apel.

În vederea întocmirii proiectului, martorul Aloub #### a redactat și semnat contractul de proiectare nr. 01/05.02.2013 și l-a înmănat martorului ##### în vederea semnării de către beneficiar respectiv, martora #####, iar din conținutul contractului de proiectare astfel încheiat, a rezultat că valoarea acestuia a fost stabilită la suma de 2.500 euro (exclusiv TVA). Potrivit declarațiilor martorilor #####, Aloub #### și ##### (din fața instanței de apel) contravaloarea proiectului a fost achitată o parte

prin virament bancar, iar restul în numerar, de fiecare dată arhitectul eliberându-i chitanțe care ar atesta efectuarea plăților, aspecte ce se coroborează și cu apărările formulate de inculpat.

După întocmirea documentației necesare obținerii autorizației de construcție, martorul ##### s-a angajat să o ajute pe martora ##### în construcția casei, iar în acest sens s-a ocupat pentru început de construcția fundației imobilului în cauză. În acest sens acesta a convenit cu o echipă de muncitori cu care colaborase anterior martorul ##### să se ocupe de efectuarea săpăturilor, precum și de ridicarea fundației, inclusiv de achiziționarea unor materiale de construcții necesare.

Conform înțelegerii pe care a avut-o martorul ##### cu inculpatul ##### și partenerie acestuia de viață, martora #####, martorul a înțeles să înainteze el o parte din cheltuielilor ocazionate de realizarea fundației casei de vacanță, în vederea realizării fundației, întrucât acesta efectua deseori deplasări în ##### și în Comandău, personal a identificat niște constructori particulari, persoane fizice din zonă, cu care martorul s-a înțeles să edifice fundația și pe care i-a plătit personal sau prin diverși intermediari, inclusiv prin intermediul societății pe care o administra, atât pentru manoperă, cât și pentru materialele de construcție necesare realizării fundației, sumele de bani achitate de martorul ##### fiind ulterior restituite integral de către martora #####.

În acest sens, discuțiile și înțelegerea în vederea realizării fundației au fost inițiate de către martorul ##### cu martorul #####, care era șeful echipei de muncitori și căruia i-a înmănat personal, suma de 4000 lei, astfel cum reiese din declarația martorului (f. 82 d.i.), martorului ##### fiindu-i achitată parțial contravaloarea manoperei, acesta arătând că nu a primit de la martorul ##### bani pentru materialele de construcții, martora ##### precizându-i personal martorului că și-a achitat obligațiile financiare aferente construcției fundației.

Din probele administrate în cauză reiese că materialele de construcție necesare edificării fundației imobilului, au fost comandate de către martorul ##### de la SC ##### SRL Comandău, facturile fiind întocmite de către societatea furnizoare, pe numele martorei #####, din declarațiile martorilor ##### și ##### reieșind că plățile erau făcute de diferite persoane, în numerar.

Tot din actele dosarului mai reiese că o parte din contravaloarea materialelor de construcție, folosite la fundația casei, au fost achitate și de fratele martorei #####.

Astfel, din verificările efectuate de către organele judiciare la SC ##### SRL a rezultat faptul, că pentru un număr de șase facturi de vânzare materiale de construcții în valoare de 7.537 lei, din cele 17 emise de societate pe numele #####, delegat al societății a fost martorul #####, iar pentru alte cinci facturi în valoare de 29.969 lei, delegat a fost martorul #####.

După realizarea fundației, în condițiile menționate anterior, atât inculpatul ##### cât și martora ##### și-au manifestat intenția de a construi o casă din lemn, sens în care, cu ajutorul martorului #####, a fost încheiat, de martoră un contract de execuție lucrări cu SC ##### SA de Sus, reprezentantă de martorul #####, valoarea contractului fiind de 69.500 euro+TVA.

Aspectele imputate inculpatului ##### se opresc la nivelul realizării fundației, aceasta deoarece potrivit acuzațiilor aduse prin rechizitoriul parchetului, martorul ##### l-a cointerestat material pe inculpat începând cu luna iulie 2012 și ar fi achitat în acest sens o parte din lucrările de proiectare și construcția fundației casei de vacanță pentru familia inculpatului în localitatea Comandău, #####.

În continuare, potrivit actelor și lucrărilor din dosar, în perioada 16.05.2013-19.05.2013, martorul ##### a achiziționat prin intermediul SC ##### SRL, un pachet de servicii de turism, atât pentru el și membrii săi de familie, cât și pentru inculpatul ##### - ##### și partenera sa de viață, martora #####, cât și pentru alte 3 – 4 familii, în pachet fiind inclusă o excursie la Viena, precum și bilete la concertele susținute de Bon Jovi și Andre Rieu. Potrivit declarațiilor martorului #####, acesta la cererea expresă a inculpatului, a solicitat eliberarea unei facturi separate pentru serviciile de care urma să beneficieze acesta din urmă, banii pentru aceste servicii fiindu-i restituiți în numerar martorului de către martora #####.

În concluzie, potrivit aceluiași rechizitoriu, organele de urmărire penală au susținut, că în același scop ilicit inițial propus, martorul ##### a organizat, pe cheltuiala SC ##### SA Pătărlagele al cărui administrator era, pentru inculpatul ##### - ##### și partenera sa de viață, o excursie de 4 zile la Viena, în intervalul 16.05.2013-19.05.2013, suportând atât prețul excursiei pentru cei doi, cât și contravaloarea unor bilete la concertele susținute de Bon Jovi și Andre Rieu, excursie contractată prin intermediul SC ##### SRL.

Astfel, potrivit acuzațiilor din rechizitoriu, cuantumul foloaselor necuvenite remise de martorul ##### inculpatului ##### ar fi fost în sumă de 62.143 lei (din care 6.658 lei – contravaloarea a două bilete sejur Viena, 6.000 lei plată parțială proiectant, 7.979 lei contravaloare agregate necesare fundației imobilului, achiziționate de la SC ##### SRL, 37.506 lei contravaloare materiale de construcții achiziționate de la SC ##### SRL, 4.000 lei manoperă fundație) iar în schimbul primirii acestor foloase, inculpatul ##### – ##### și-ar fi folosit influența pe care a lăsat să se creadă că o are asupra unor funcționari publici și i-ar fi promis că-i va determina pe aceștia să o numească pe martora ##### - ##### într-o importantă funcție publică susținându-se în final, că la data de 22.04.2013, ca urmare a demersurilor făcute de inculpat, martora a fost numită în funcția de președinte al Centrului Național de Management pentru Societatea Informațională din cadrul Ministerului pentru Societatea Informațională, deși nu avea pregătire de specialitate în domeniu (în 2012 a absolvit Facultatea de Căi Ferate, Drumuri și Poduri din cadrul Universității Tehnice București, din octombrie 2012 fiind masterand în cadrul aceleiași instituții de învățământ superior - „Ingineria Infrastructurii Transporturilor”).

În continuare, având în vedere acuzațiile aduse prin rechizitoriu și materialul probator administrat în cauză, ambele raportate la situația de fapt reținută anterior, Curtea urmează să analizeze dacă sunt îndeplinite elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de influență, prev. de art. 291 alin. (1) Cod penal.

În acest sens, potrivit art.291 alin.1 C.pen., pretinderea, primirea ori acceptarea promisiunii de bani sau alte foloase, direct sau indirect, pentru sine sau pentru altul, săvârșită de către o persoană care are influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar

public și care promite că îl va determina pe acesta să îndeplinească, să nu îndeplinească, să urgenteze ori să întârzie îndeplinirea unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau să îndeplinească un act contrar acestor îndatoriri, se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani.

În privința laturii obiective a infracțiunii de trafic de influență, din examinarea dispozițiilor art. 291 alin. (1) Cod penal, rezultă că elementul material îmbracă trei modalități normative alternative, respectiv: pretinderea, primirea ori acceptarea promisiunii de bani sau alte foloase, direct sau indirect, pentru sine sau pentru altul, fiecare dintre acestea fiind dublată de promisiunea intervenției pe lângă funcționarul public, fiind vorba astfel, de acțiuni conjugate, de vreme ce legiuitorul apelează la conjuncția „și”, utilizând sintagma „și care promite (...)”.

Prin urmare, o primă constatare este aceea că acțiunile de pretindere, de primire sau de acceptare a promisiunii nu au relevanță penală – din perspectiva acestei infracțiuni – în absența promisiunii de intervenție. La fel, doar promisiunea de intervenție, fără vreuna dintre cele trei acțiuni alternative, nu realizează elementul material al acestei infracțiuni.

De asemenea, mai este de arătat, că prevederea legală analizată folosește noțiunea de „promisiune de determinare” cu semnificația de acțiune complinitoare a elementului material. Așadar, accepția este de angajament ferm, de făgăduială neechivocă, expresă, având un obiectiv precis – determinarea la o anumită atitudine a funcționarului public – ceea ce exclude sensul de conduită implicită, dedusă din împrejurările în care a acționat o persoană. Cu alte cuvinte, semnificația termenului „promisiune” din textul de lege incriminator este de „vorbă, cuvânt” – exprimată/exprimat prin viu grai – și nu de „tăcere”, care doar în mod excepțional și exclusiv în materie civilă este asimilată manifestării de voință exteriorizate (consimțământului).

Într-o primă fază a analizei, se poate constata în mod neechivoc, că pretinsa acceptare a promisiunii din partea inculpatului ##### – ##### a fost analizată și ulterior calificată ca fiind un element important cu relevanță penală, privind elementul material al infracțiunii, doar în contextul legăturii de prietenie apropiată existentă între inculpat și martorul #####, prietenie întemeiată în principal pe fondul relațiilor profesionale decurgând din apartenența la aceeași formațiune politică și, prezumării în final, a acceptării din partea inculpatului a presupusei intervenții în schimbul unor foloase.

Prin urmare aspectele declarate de inculpat în cauză potrivit cărora, relația dintre acesta și martorul ##### era una extrem de apropiată, este privită de Curte ca un aspect de normalitate și, în contextul acestei normalități apare ca fiind firesc ca cei doi, martorul ##### și inculpatul, să își dea sfaturi, să se ajute reciproc sau să petreacă vacanțe împreună, toate acestea fiind confirmate prin declarațiile aflate la dosarul cauzei.

În acest sens, declarația martorului ##### (f. 180 d.i.), se coroborează cu declarația martorului ##### (f. 80 d.i.), a martorului ##### (f. 217 d.i.) și a inculpatului (f. 130 d.a.), prin care se confirma legătura apropiată de prietenie dintre familiile ##### și #####, precum și existența altor evenimente anterioare perioadei supuse analizei, organizate de către inculpat sau de alte persoane din anturajul acestora, precum și decontarea reciprocă a costurilor avansate cu ocazia organizării unor astfel de evenimente. Astfel, inculpatul a rezervat și achitat un bilet de avion pentru deplasarea la Bruxelles, anterior deplasării la Viena, ocazie cu care inculpatul ##### a identificat un doctor la care martorul ##### s-a prezentat pentru a face o investigație medicală (f. 105 d.i.).

Astfel, referitor la excursia organizată la Viena, în raport de relația de profundă prietenie dintre cele două familii respectiv, a martorului ##### și a inculpatului, din probele existente la dosar reiese că excursia a fost procurată de la o agenție de turism din #####, respectiv, SC ##### SRL, pentru perioada 16-19.05.2013, martorul achitând întreaga sumă, iar ulterior a primit bani numerar de la inculpat, cu atât mai mult cu cât chitanța și factura au fost emise separat pe numele inculpatului, acesta din urmă fiind și în posesia lor, solicitarea unei facturi separate pe numele inculpatului reprezentând o dovadă în sensul că martorul ##### intenționa să își recupereze ulterior sumele de bani plătite.

În acest context al relațiilor de strânsă prietenie dintre cele două familii, recomandările și ajutorul acordat de martorului ##### martorei #####, în privința arhitectului sau a echipei de muncitori pentru construirea unei case de vacanță, se încadrează în final în registrul unei relații de normalitate dintre două persoane, astfel că acceptarea – exprimată prin viu grai – respectiv, promisiunea de intervenție din partea inculpatului în vederea numirii într-o funcție publică a fiicei martorului, nu a putut fi identificată de Curte din probele administrate în cauză, iar ideea promisiunii implicite este străină tipicității traficului de influență. Mai mult decât atât, din aceleași mijloace de probă rezultă implicarea minimală a inculpatului în realizarea proiectului și construcția casei, precum și faptul că plățile avansate de către martorul ##### pentru construirea fundației au fost ulterior restituite de către fosta parteneră de viață a inculpatului, respectiv martora #####.

Mai mult, Curtea constată că achiziția terenului în discuție s-a realizat la data de 21.09.2011, martora ##### devenind proprietarul terenului înainte ca inculpatul să ocupe funcția de Președinte al Camerei Deputaților, aspecte ce confirmă relația de prietenie anterioară dintre aceștia și familia martorului %, precum și lipsa vreunei legături dintre ajutorul acordat de martorul % în privința construcției fundației casei și presupusa influența pe care ar fi putut să o exercite inculpatul din funcția mai sus menționată.

În ce privesc foloasele materiale, presupus a fi primite de către inculpat, constând în cheltuielile ocazionate de întocmirea proiectului și edificarea fundației casei de vacanță din localitatea Comandău, %, în cuantum total de 62.143 lei mai este de arătat, că materialele ce au servit la edificarea fundației casei de vacanță au fost furnizate de către SC % SRL, iar din evidențele financiar-contabile ale societății SC % - situații clienți - facturi - încasări (01.01.2013 - 31.12.2016) - fila 214 D.U.P. - rezultă că au fost emise un număr de 17 facturi fiscale având drept cumpărător pe martora %, totalizând 60.692,99 lei.

Din Fisa contului 4111.00157 emisă de SC % aferenta clientului % - fila 215 D.U.P. rezultă că soldul final debitor aferent celor 17 facturi este egal cu zero, iar din adresa de înaintare depusă de către furnizor la dosar se arată că pentru acest client, s-au eliberat facturi și bonuri fiscale ce atestă plata.

Tot din înscrisurile examinate anterior mai reiese că achiziționarea materialelor de construcție pentru fundația casei a avut loc în cursul anului 2013 și la data de 31.12.2016, așa cum reiese din fișa contului 4111.00157, soldul clientului era zero, plățile fiind efectuate la diferite intervale de timp, ultima încasare din partea clienței, martora %

#####, fiind înregistrată în casieria unității la data de 27.05.2015 și fiind în valoare de 907,73 lei conform bon fiscal, fila 241 DUP Vol. II.

În acest sens, din analiza înscrisurilor aflate la dosarul cauzei și a declarațiilor martorilor, Curtea constată că valoarea materialelor de construcție achiziționate de la SC ##### SRL a fost achitată de martora #####, prin restituirea sumelor plătite martorului ##### sau prin plata acestora direct către furnizor, inclusiv prin intermediul fratelui său.

În continuare, în ceea ce privește contravaloarea materialelor și a manoperei folosite la fundația casei de vacanță respectiv, nisip și sort, din declarația martorului ##### rezulta că firma deținută de către acesta, SC ##### SRL, a livrat materiale (nisip și sort) la solicitarea martorului ##### (fila 82 dosar fond) și ar fi realizat și malaxarea betonului, însă contravaloarea facturii aferente acestor materiale și lucrări (7979 lei), emisă pe numele martorei #####, nu a fost niciodată achitată.

Astfel, din declarația aceluiași martor, ##### (fila 44 dosar fond) mai reiese, că acesta nu a purtat discuții cu privire la plata materialelor de construcții cu martorul #####, împrejurare ce se coroborează și cu declarația dată în faza de urmărire penală de către martorul ##### și reiterată în fața instanței de fond (fila 82 dosar fond), în același sens reținându-se că martorul ##### nu i-a dat martorului nicio sumă de bani pentru a fi plătită în schimbul materialelor necesare construirii fundației. Cu privire la același aspect și în vederea lămuririi situației, martorul ##### a mai arătat, că fosta parteneră de viață a inculpatului a suportat și achitat integral toate obligațiile financiare față de numitul #####, inclusiv suma de 4000 lei.

În concluzie, nici sub acest aspect nu se confirmă teza potrivit căreia, inculpatul ##### ar fi beneficiat de folosul financiar în cuantum de 7979 lei din partea martorului #####, cu privire la lucrările de construire a fundației pentru casa de vacanță.

Referitor la foloasele presupus a fi fost primite de același inculpat respectiv, #####, și anume suma de 6000 lei avans achitat de martorul ##### pentru întocmirea proiectului, martorul Aloub ####, arhitectul din cauză, cu ocazia audierilor a arătat (fila 37 dosar fond), că valoarea proiectului a fost de 8000 de lei, iar despre prețul contractului de proiectare a discutat doar cu beneficiarul acestuia, martora #####, pe numele acesteia fiind emisă în final și factura pentru plată.

Cu privire la plata facturii, martorul Aloub #### (fila 37 dosar fond), a mai precizat că a primit de la martorul ##### un avans în cuantum de 6000 lei, din care 1500 lei a fost achitată în numerar, pentru care a și emis chitanța nr. 02186290 din 03.07.2014, iar diferența de la #####, la dosar fiind depusă o dovadă de plată parțială a proiectului în cuantum de 5000 lei, printr-un ordin de plată datat 11.12.2013 (fila 222 DUP vol. I), suma fiind încasată în contul de persoană fizică a martorului. Astfel, din ordinea plăților efectuate pentru întocmirea proiectului, nu se poate stabili data achitării sumei de 6000 de lei, cu atât mai mult cu cât martorul Aloub #### (fila 37 dosar fond) a declarat că o parte din sumă, adică 1500 lei au fost achitați în numerar la data de 03.07.2014, iar cu o zi înainte, adică 02.07.2014 a fost emisă factura către societatea administrată de către martorul ##### în care era inclusă și suma de 6000 lei.

În final, și cu privire la acest aspect Curtea reține, că din înscrisurile puse la dispoziția instanței de fond de către martorul Aloub ##### aferente contractului de proiectare și din declarația acestui martor, potrivit căreia toate sumele au fost achitate de către beneficiarul #####, aceasta din urma nemaifigurând cu niciun sold restant pentru serviciile de proiectare, la fel ca și în cazul altor sume menționate anterior, Curtea reține că martora ##### a achitat integral costul lucrărilor de proiectare.

De asemenea, în acord cu apărările formulate de inculpat, Curtea constată că în cuprinsul facturilor fiscale eliberate de SC ##### SRL sunt incluse diverse materiale ce în mod evident nu pot fi utilizate la construcția fundației unei case, cum ar fi gresie, faianță, plintă, profile plastic, parchet, plăci gipscarton, chit rosturi, robinet, pensulă, zăvor, ulei motor, precum și diverse materiale consumabile, care au majorat în mod nejustificat cuantumul foloaselor cu privire la care se reține că ar fi revenit inculpatului. Cu toate acestea, reținând că valoarea integrală a materialelor de construcție a fost achitată de martora #####, Curtea nu va proceda la efectuarea unui calcul al valorii materialelor ce ar fi putut fi fost într-adevăr utilizate pentru realizarea fundației.

Tot referitor la acuzația adusă inculpatului ##### este de menționat, contrar celor reținute în rechizitoriu și sentința apelată, că din toate înscrisurile existente la dosar și declarația martorilor audiați în cauza (președintele de partid, secretarul general, președintele de organizație județeană, respectiv ministrul) se confirmă caracterul politic al funcțiilor în care a fost numita fiica martorului #####, respectiv #####.

Cu titlu prealabil, Curtea are în vedere că modalitatea numirii acesteia în funcțiile de președinte al Centrului Național de Management pentru Societatea Informațională din cadrul Ministerului pentru Societatea Informațională, respectiv subsecretar de stat în cadrul în cadrul Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale, respectiv președinte al Agenției pentru Agenda Digitală a României, nu formează obiectul acuzației formulate împotriva inculpatului, acesta nefiind cercetat, respectiv inculpat cu privire la modalitatea numirii numitei ##### în funcțiile mai sus indicate.

Curtea are în vedere că martorul ##### a declarat atât în cursul urmăririi penale (fila 269 DUP Vol. 1) cât și în cursul judecății în fond (fila 216 dosar fond), că funcția pe care a fost numită fiica martorului ##### era una politică și pentru care nu era necesară parcurgerea etapei prealabile a concursului și, ca urmare a rezultatelor foarte bune obținute în colegiul unde ar fi trebuit să candideze la alegerile parlamentare, martora #####, a fost propusă în cele din urmă pentru funcția de președinte al CNMSI de Calapis Franz, secretarul general la minister în acea perioadă.

Aceste aspecte se coroborează și declarația martorului #####, (fila 217 dosar fond), care a arătat că în calitatea sa de președinte al organizației județene PSD din #####, nu a intervenit în nicio formă la numirea în funcția politică vizată, menționând că fiica martorului ##### a fost propusă de către organizația județeană, deoarece au fost avute în vedere studiile superioare și remarcarea acesteia în campania electorală din anul 2012, nominalizarea fiind rezultatul direct al rezultatelor acestor alegeri.

Cele relatate de martorii arătați mai sus sunt confirmate și de declarațiile martorului #####, prim ministru în perioada supusă atenției (fila 6 dosar fond), ocazie cu care a arătat că propunerile pentru numirile în funcțiile politice la nivel central veneau de la

organizațiile județene PSD și se depuneau la Secretarul General al PSD respectiv, martorul #####, fiind discutate în cadrul Biroului Permanent Național sau în Comitetul Național Executiv, iar propunerile județene acceptate erau înaintate la Secretarul General al Guvernului, urmând ca după verificările efectuate și de către alte organe ale statului, să se întocmească nota de legalitate de către același secretariat, în final fiind emisă Decizia primului ministru ce urma să se publice în M.Of. Aceleași aspecte sunt reținute în continuare și din declarația martorului ##### (fila 250 dosar fond).

Curtea constată că declarațiile martorilor menționați anterior se coroborează și cu înscrisurile anexate la dosar privind ocuparea funcției de președinte al CNMSI, din care rezulta ca funcția pe care a ocupat-o martora #####, în perioada 2013 – 2014, a fost una cu caracter politic, aceasta fiind propusă de organizația județeană din care făcea parte ca membru de partid și ulterior, aprobată de Biroului Permanent Național, nefiind identificate încălcări ale vreunei dispoziții legale.

Față de considerentele expuse, Curtea constată că probatoriul administrat în cauză este insuficient pentru a fundamenta, dincolo de orice îndoială rezonabilă, concluzia certă a existenței unei promisiuni din partea inculpatului în vederea determinării unor funcționari publici să o numească pe numita ##### într-o importantă funcție publică, în schimbul promisiunii martorului ##### privind viitoare foloase necuvenite ce urmau să îi parvină.

În contextul relației de prietenie dintre inculpat și martorul #####, anterior prezentată, Curtea are în vedere că singurele mijloace de probă directe și neechivoce pe care s-a bazat acuzația formulată împotriva inculpatului au fost reprezentate de declarațiile martorului ##### din cursul urmăririi penale, declarații modificate fundamental în cursul judecății în primă instanță și reiterate astfel în fața instanței de control judiciar.

Curtea nu va analiza veridicitatea susținerilor martorului ##### privind motivele pentru care a înțeles să formuleze inițial declarațiile în acea formă, în cursul cercetărilor penale, acesta fiind conștient de consecințele juridice ale unei astfel de manifestări de voință, respectiv de urmările retractării declarațiilor date în calitate de martor, Curtea apreciind că martorul a procedat în această manieră în considerarea unor interese personale.

De asemenea, contrar argumentelor apărării, Curtea nu poate reține, nici în urma vizionării înregistrărilor audierilor martorului ##### din cursul urmăririi penale, că acesta ar fi fost supus unor presiuni din partea organelor de urmărire penală, fiind evidentă însă înțelegerea anterioară realizată între martor și procurorul de caz, aspecte ce reies din modalitatea consemnării declarației în forma stabilită de procuror, martorul limitându-se, în esență, în a aproba cele susținute de procuror și în a clarifica anumite detalii, reținând în acest sens și aspectele declarate de martorul #####, audiat în fața instanței de apel, acesta confirmând aspectele învederate de martorul ##### privind modalitatea derulării audierilor în cursul urmăririi penale.

Totodată, se impune a preciza că judecătorul fondului nu a prezentat argumentele pentru reținerea declarației martorului ##### din cursul urmăririi penale, în detrimentul celei din cursul cercetării judecătorești, rezumându-se în a prelua declarațiile martorilor din cursul urmăririi penale, astfel cum au fost prezentate în cuprinsul actului de sesizare.

În acest sens, Curtea va reține ca fiind verosimile declarațiile martorului #####
din cursul judecății în primă instanță și din fața instanței de control judiciar, declarațiile acestuia coroborându-se cu susținerile celorlalți martori audiați, constatând că nu a rezultat, cu certitudinea impusă de art. 103 alin. 2 teza finală Cod de procedură penală, dacă într-adevăr inculpatul i-a promis martorului ##### susținerea sa în vederea numirii fiicei sale într-o funcție publică și dacă susținerea și ajutorul privind construcția fundației casei, astfel cum a fost stabilit de Curte, au fost acordate în considerarea strictă a unei astfel de înțelegeri sau dimpotrivă, dacă acest suport a fost acordat independent de o atare înțelegere, în considerarea relațiilor apropiate dintre aceștia.

Pentru clarificarea acestor împrejurări factuale, Curtea are în vedere conținutul coroborat al probatoriului testimonial și cu înscrisuri administrat în cauză, cu precădere declarațiile persoanelor direct implicate în operațiunile de pretindere și primire a unor sume de bani, astfel cum au fost analizate, declarațiile acestora fiind avute în vedere la soluționarea cauzei, sub rezerva coroborării între ele sau cu celelalte mijloace de probă, Curtea apreciind că declarațiile martorilor nu au prezentat caracter pro causa, martorii relatând evenimentele în funcție de percepția și nivelul de pregătire proprii, ținând cont și de perioada îndelungată de timp scursă de la producerea întâmplărilor analizate.

În acest sens, evaluând declarațiile martorului ##### în contextul procesual în care a fost audiat, Curtea constată că se impune valorificarea din punct de vedere probator doar a elementelor de fapt ce se coroborează cu restul probatoriului administrat.

Astfel, niciunul dintre martorii audiați, nici inculpatul, nu contestă că martorul ##### ar fi înaintat acele sume de bani aferente proiectului, manoperei și materialelor de construcție, martorii în unanimitate învederând că ##### a efectuat o serie de plăți, personal, prin intermediari sau prin intermediul societății pe care o administrează, în contul inculpatului și a partenerei sale de viață, Curtea apreciind că fiind rezonabil a considera că martorul a procedat în acest sens din considerente practice, acesta efectuând frecvente drumuri în #####, respectiv Comandău.

Cu toate acestea, nu se întrevide niciun argument pentru a înlătura declarațiile martorului ##### (din cursul judecății cauzei), ale martorei ##### sau ale inculpatului, privind restituirea ulterioară a sumelor de bani înaintate de martor, ținând cont și de valoarea derizorie atât a excursiei în Viena, cât și a lucrărilor efectuate la fundația casei din Comandău, eliminând valoarea materialelor de construcție ce în mod evident nu au fost încorporate în fundație, ținând cont și de perioada îndelungată în care s-au efectuat aceste plăți, prin raportare la stadiul lucrărilor (iulie 2012 – aprilie 2013), plățile efectuându-se eșalonat, într-o perioadă de 10 luni, neputându-se reține că inculpatul sau partenera sa de viață nu ar fi dispus de acele sume de bani, necesitând a-și trafica influența din poziția de înalt demnitar în care tocmai fusese numit, pentru a beneficia de o sumă de aproximativ 13.000 euro (raportat la cursul valutar al BNR din perioada iulie 2012 – aprilie 2013).

De asemenea, din niciuna din declarațiile martorilor audiați nu reies indicii în sensul că martorul ##### ar fi intenționat să suporte personal acele cheltuieli. În acest sens, martorul ##### care a arătat că martora ##### și-ar fi achitat integral obligațiile față de ##### (f. 82 d.i.). De asemenea, martorul ##### a susținut că martorul ##### nu face astfel de gesturi (f. 40 d.i.), Curtea

reținând că martorul nu a avut intenția de a efectua astfel de cheltuieli fără a recupera ulterior sumele de bani înaintate.

Curtea constată că fiind rezonabil a considera că martorul ##### a întreprins astfel de demersuri în baza relației de prietenie cu inculpatul, dar și în baza relațiilor și intereselor specifice ce se derulau în cadrul partidului, în considerarea funcției în care a fost numit inculpatul, ținând cont de cuantumul redus al sumelor înaintate, de modalitatea eșalonată de plată, într-o perioadă de 10 luni, precum și de siguranța recuperării sumelor de bani de la inculpat și de la partenera acestuia de viață.

De asemenea, Curtea are în vedere că existența unei promisiuni din partea inculpatului, în vederea determinării unor funcționari publici să o numească pe numita ##### într-o funcție publică, în schimbul promisiunii martorului ##### privind viitoare foloase necuvenite ce urmau să îi parvină, nu este susținută de niciun mijloc de probă, acest aspect fiind indicat de către martorul ##### în declarațiile oferite inițial, în cursul urmăririi penale, retractate ulterior.

Curtea are în vedere că nu poate fi ignorată construcția sintactică a conținutului infracțiunii, modul de îmbinare a cuvintelor evidențiind o anume plasare temporală a elementelor incriminate, în sensul că promisiunea de determinare a funcționarului public succedă ori este concomitentă pretinderii, primirii ori acceptării promisiunii de bani sau alte foloase.

Cu atât mai puțin ar putea fi acceptate acele situații în care organele judiciare prezumă existența promisiunii, dar nu din existența unui fapt cunoscut (dovedit ca atare), ci din presupunerea existenței acestuia din urmă.

Așa cum rezultă din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, prezumțiile de fapt sunt admisibile doar în măsura în care sunt rezonabile, prezumă lucruri dificil sau imposibil de probat și pot fi răsturnate de către persoana interesată (Cauza ##### contra Franței, hotărârea din 7 octombrie 1988); prezumțiile de fapt sau de drept nu sunt incompatibile cu prezumția de nevinovăție cu condiția să fie rezonabile și proporționale cu scopul vizat (Cauza Falk contra Olandei, hotărârea din 19 octombrie 2004), iar acestea trebuie să se încadreze în limite rezonabile, care să țină cont de gravitatea situației prezumate și să păstreze o limită pentru ca dreptul la apărare să poată fi exercitat (Cauza Phillips contra Marii Britanii, hotărârea din 5 iulie 2001).

Astfel, Curtea constată că ansamblul probatoriului administrat nu este de natură a susține, cu certitudinea impusă de exigențele art. 103 alin. 2 Cod de procedură penală, teza acuzării privind remiterea respectivelor foloase în considerarea – exclusivă sau cel puțin determinantă – a promisiunii sprijinului pe care inculpatul ar fi urmat să îl acorde în sensul numirii martorei ##### într-o funcție publică.

În concret, Curtea nu a putut identifica indicii privind existența acțiunii de acceptare a promisiunii și respectiv, cea a promisiunii de intervenție în acest sens, cu atât mai mult neputându-se vorbi de o concomitență a acestora.

De asemenea, nu se poate avea în vedere prezumția că inculpatul ##### a comis acțiunile ce i se impută, respectiv de acceptare a promisiunii și cea a promisiunii de intervenție prin raportare doar la relațiile de prietenie cu martorul denunțator, calitatea de colegi de partid al celor doi și atenția sau ajutorul pe care în general oamenii și-l acordă reciproc în diferite situații, neputându-se proceda la tragerea la răspundere penală în baza unor prezumții.

Prezumția de nevinovăție decurge în esență din cerința ca nicio persoană nevinovată să fie trasă la răspundere, constituind în final o garanție pentru orice persoană, ca în lipsa probelor de nevinovăție, aceasta să nu poată fi condamnată. De asemenea, mai este de arătat că instanța de apel pornește de la premisa că procesul penal trebuie să asigure aflarea adevărului cu privire la faptele și împrejurările cauzei, precum și la persoana inculpatului, orice persoană fiind considerată nevinovată până la stabilirea nevinovăției sale.

Sarcina răsturnării acestei prezumții revine organelor judiciare, care trebuie să stabilească vinovăția inculpatului. Din moment ce vinovăția inculpatului a fost ridicată la rang de principiu în art. 4 C.p.p., aceste dispoziții legale corespund și exigențelor cerute de art. 6 paragraf 2 CEDO unde se stipulează în mod expres, că orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată până ce vinovăția sa va fi legal stabilită.

Noțiunea de inexistență a faptei, în accepțiunea art. 16 alin.1 lit. a) C.p.p., se rezumă la inexistența acțiunii sau inacțiunii care constituie elementul material al textului de incriminare, chiar dacă o anumită acțiune sau inacțiune există, dar care excede elementului material al infracțiunii, aspecte care impun în final achitarea inculpatului #####, pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență, prev. de art. 291 alin.1 N.C.pen., întrucât fapta imputată nu există.

Pentru aceste considerente, constatând că fapta imputată inculpatului nu este susținută de materialul probator administrat în cauză, în temeiul art. 421 alin. 1 pct.1 lit. b C.proc.pen., va respinge, ca nefondat, apelul formulat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție împotriva sentinței penale nr.###/03.02.2020, pronunțată de Tribunalul București - Secția I Penală, în dosarul nr. #####/3/2017, față de motivele invocate în susținerea căii de atac, respectiv de majorare a pedepsei stabilite de instanța de fond.

Curtea, în baza dispozițiilor art. 421 pct. 2 lit. a din C.proc.pen., va admite apelul formulat de inculpatul ##### împotriva sentinței penale nr.###/03.02.2020, pronunțată de Tribunalul București - Secția I Penală, în dosarul nr. #####/3/2017, pe care o va desființa în integralitate și, rejudecând:

În baza art. 396 alin. 5 C.p.p. rap. la art. 16 alin. 1 lit. a C.proc.pen. îl va achita pe inculpatul ##### sub aspectul săvârșirii infracțiunii de trafic de influență, prevăzută de art. 291 alin. 1 C.pen., cu aplicarea art. 5 alin. 1 C.pen.

În baza art. 404 alin. 4 lit. c) Cod de procedură penală va ridica măsurile asigurătorii instituite prin Ordonanța din data de 28.12.2017 de DNA-Serviciul Teritorial Ploiești, în dosarul nr.###/P/2015 asupra contului bancar deschis la ##### Post - Sucursala Dolj, nr.#####RON01, cod IBAN RO 43BPOS17002720725 RON01, aparținând inculpatului #####, până la concurența sumei de 62.143 lei.

Pe cale de consecință, întrucât nu mai sunt incidente prevederile art. 291 alin. 2 C.pen., va înlătura dispoziția de confiscare a sumei de 62.143 lei, de la inculpatul #####.

Totodată, va înlătura și dispoziția de obligare a inculpatului ##### la plata cheltuielilor judiciare în cuantum de 4000 lei, acestea urmând a rămâne în sarcina statului, conform art. 275 alin. 3 din C.proc.pen.

În baza art. 275 alin. 3 Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare avansate de stat vor rămâne în sarcina acestuia.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

În temeiul art. 421 alin. 1 pct.1 lit. b C.proc.pen., respinge, ca nefondat, apelul formulat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție, împotriva sentinței penale nr. ####/03.02.2020, pronunțată de Tribunalul București - Secția I Penală, în dosarul nr. #####/3/2017.

În temeiul art. 421 pct. 2 lit. a din C.proc.pen., admite apelul formulat de inculpatul #####-#####, împotriva sentinței penale nr. ####/03.02.2020, pronunțată de Tribunalul București - Secția I Penală, în dosarul nr. #####/3/2017, pe care o va desființa în integralitate și, rejudecând:

În baza art. 396 alin. 5 C.p.p. rap. la art. 16 alin. 1 lit. a C.proc.pen. achită pe inculpatul #####-##### sub aspectul săvârșirii infracțiunii de trafic de influență, prevăzută de art. 291 alin. 1 C.pen., cu aplicarea art. 5 alin. 1 C.pen.

În baza art. 404 alin. 4 lit. c) Cod de procedură penală ridică măsurile asigurătorii instituite prin Ordonanța din data de 28.12.2017 de DNA-Serviciul Teritorial Ploiești, în dosarul nr.###/P/2015, asupra contului bancar deschis la #### Post - Sucursala Dolj, nr.#####RON01, Cod IBAN RO 43BPOS17002720725 RON01, aparținând inculpatului #####-#####, până la concurența sumei de 62.143 lei.

Înlătură dispoziția de confiscare a sumei de 62.143 lei, de la inculpatul #####-#####.

Înlătură dispoziția de obligare a inculpatului #####-##### la plata cheltuielilor judiciare în cuantum de 4000 lei, acestea urmând a rămâne în sarcina statului.

În temeiul art.275 alin. 3 C.proc.pen, cheltuielile judiciare rămân în sarcina statului.

Definitivă.

Pronunțată astăzi, 11.02.2022, prin punerea hotărârii redactate la dispoziția inculpatului și a procurorului, prin mijlocirea grefei instanței.

PREȘEDINTE,

#####

JUDECĂTOR,

#####

GREFIER,

RISTOSCU #####

Ex.4 /11.02.2022

Red. #####-##### – T.B. – S. I P.

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO